

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221010056
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.02.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/16/2021 zo dňa 14.09.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 2T/16/2021 zo dňa 14.09.2022 uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, XXX XX E., okr. C., t. č. vo výkone trestu, vinným z prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 31.12.2019 v čase asi o 08.00 hod. prišiel v obci Zlaté, okres C. za E. F., narodeným XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, G. C., od ktorého si s predchádzajúcim súhlasom vlastníka a držiteľa vozidla B. F., požičal osobné motorové vozidlo továrenskej značky Peugeot 206, evidenčného čísla C., červenej metalízy, VIN číslo: H., ktoré mal podľa ústnej dohody používať pri zabezpečení pohrebu svojho otca a najneskôr do konca dňa 01.01.2020 vrátiť E. F., v stanovenej dobe vozidlo nevrátil, odišiel s ním na neznáme miesto, o čom neupovedomil vlastníka vozidla, pričom vozidlo bolo dňa 12.01.2020 o 11.00 hod. vypátrané na parkovisku ulice Jirího Wolкера 4, v meste Poprad a ten istý deň bolo vrátené majiteľovi, čím takto pre vlastníka a držiteľa vozidla B. F., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, G. C., spôsobil škodu vo výške 2.028,- €.

Okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 14T/2/2021 zo dňa 03.03.2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/5/2022 zo dňa 21.06.2022 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, prostredníctvom svojho obhajcu podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil tým, že podľa jeho názoru, vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že užívanie motorového vozidla bolo neoprávnené, lebo nebol jednoznačne preukázaný obsah dohody o vypožičaní motorového vozidla, predovšetkým čo sa týka času vrátenia ale aj účelu použitia. Uviedol, že vzhľadom na nedostatok chýbajúcej výslovnej dohody o čase vrátenia a rozsahu užívania motorového vozidla, si účastníci dohody mohli objektívne jej podmienky vysvetliť rôzne, pričom poukazoval na tvrdenie svedka E. F. a tiež obžalovaného, že obžalovaný si od E. F. požičiaval auto aj predtým, a to

bez nejakého obmedzenia. Odkazoval na výpoveď svedka E. F., ktorý obžalovanému auto požičal, že si termín vrátenia nedohodli a že to len on si to iba tak vysvetlil, že to malo byť na čas a účel vybavovania pohrebu otca obžalovaného. Za to ale, podľa obžalovaného, nijako nevyplýva, že to malo byť na jeden deň, a to už aj vzhľadom k tomu že v tom čase nebol známy termín pohrebu, pričom zabezpečovanie pohrebu nemožno zúžiť iba na kúpu koláčov, spadá do toho aj návšteva príbuzných a známych. Obžalovaný uvádzal, že išiel do Martina za svojim známym I. C., pričom auto nechal v Poprade, lebo sa necítil spôsobilý ďalej riadiť motorové vozidlo a po auto si už nestihol prísť a vrátiť ho E. F., pretože ho dňa 09.01.2020 v Martine zadržala polícia v súvislosti s vraždou jeho otca a hneď, ako zistil, že auto nebude môcť osobne vrátiť, informoval o tom policajtov pri zadržaní. S poukazom na vyššie uvedené, podľa názoru obžalovaného, nebola naplnená objektívna stránka prečinu neoprávneného používania motorového vozidla a to „neoprávnenosť“, a tak nebolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že skutok je trestným činom. S odkazom na zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ obžalovaný navrhol, aby ho súd spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, na podklade uvedeného, riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania, nezistiac dôvody pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a po takto vykonanom prieskume, bez toho, aby zistil odvolaním nevytýkané chyby odôvodňujúce podanie dovolania, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný A. B. potvrdil, že odo dňa 31.12.2019 si od E. F. požičal predmetné motorové vozidlo zn. Peugeot s tým, že mali dohodnuté, že keď bude potrebovať auto, nech si pre neho príde s tým, že môže ho užívať do doby, čo ho bude potrebovať, a to dobu, kedy sa zabezpečoval pohreb jeho otca, ktorého našli mŕtveho dňa 29.12.2009 a pochovaný bol dňa 10.01.2020 v obci Zlaté. Týmto autom išiel do mesta Martin, ale psychicky nezvládol situáciu okolo smrti svojho otca, tak auto odparkoval v Poprade a do Martina išiel vlakom dňa 31.12.2019 s tým, že E. F. mu výslovne nepovedal deň, kedy má auto vrátiť a keby mu bol povedal, že auto má vrátiť 01.01.2020, nebol by si ho požičiaval. Obhajoval sa aj tým, že uviedol, že poškodenému nemal ako zavolať, pretože telefón mu bol odňatý políciou a že v dobe od 31.12.2019 bol v Martine u svojho známeho I. C., kde bol aj dňa 09.01.2020 zadržaný políciou a policajtom oznámil, že auto je zaparkované na železničnej stanici v Poprade a že ho treba vrátiť. Svedok E. F. obžalovaného jednoznačne a priamo počas celého trestného konania ako osoba, ktorá podala trestné oznámenie na obžalovaného, usvedčuje. Síce s časovým odstupom vyšším, ako pôvodne v prípravnom konaní uvádzal, že vozidlo požičal obžalovanému za účelom vybavovania záležitosti okolo pohrebu a že nevie, ako dlho sa také záležitosti vybavujú, no zjavne konkrétnejšie už predtým uvádzal, že dňa 31.12.2019 v čase asi o 08.00 hod. prišiel za ním domov obžalovaný a požiadala ho o požičanie auta k zabezpečeniu pohrebu jeho otca a keďže obžalovanému aj v minulosti auto požičal, tak mu auto požičal s tým, že sa dohodli na tom, že obžalovaný mu auto vráti do konca nasledujúceho dňa, t. j. 01.01.2020, pretože toto mu zapožičal iba na účel zabezpečenia pohrebu jeho otca.

Keďže v dohodnutom termíne mu auto vrátené nebolo, rozhodol sa 09.01.2019 podať trestné oznámenie, keď obžalovaný ho nijakým spôsobom nekontaktoval a auto naďalej užíval bez jeho súhlasu a bez súhlasu jeho otca, ktorý je jeho vlastníkom. Vozidlo mu tak bolo vrátené až prostredníctvom polície, pričom bolo mu vydané nepoškodené a plne funkčné. Tento svedok teda bez toho, aby bola zistená nejaká konkrétna skutočnosť, ktorá by skutočne odôvodňovala pochybnosti o jeho dôveryhodnosti, trval na tom, že mal zato, že obžalovaný mu auto vráti ďalší deň, pretože si myslí, že vybavovanie záležitosti okolo pohrebu trvá niekoľko hodín a nie dní. Tiež uviedol, že zo strany policajtov nebol nútený k podaniu trestného oznámenia a tiež poprel, aby túto skutočnosť tvrdil matke obžalovaného, ktorej iba povedal, že bol podať trestné oznámenie a o ničom inom sa nerozprávali.

Podľa zápisnice o obhliadke vozidla J. XXX, EČV: C., po obhliadnutí vozidla bolo vozidlo plne funkčné. Podľa zápisnice o vydaní vecí, obžalovaný A. B. vydal kľúč od zapalovania do osobného motorového vozidla zn. Peugeot, EČV: C. s logom zn. Peugeot a záveskom červenej okrúhlej farby, ktorý bol podľa uznesenia zo dňa 16.12.2020 vrátený E. F.. Podľa odborného vyjadrenia A. B. K., znalca z odboru cestná doprava č. 9/2020 zo dňa 13.02.2020, všeobecná hodnota vozidla zn. Peugeot 206 1.1. XR, EČV: C., výrobné číslo H., predstavuje ku dňu 01.01.2020 2.028,- eur, vrátane 20% DPH.

Podľa evidenčnej karty vyššie uvedeného motorového vozidla, jeho vlastníkom a držiteľom je svedok B. F., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že je vlastníkom vozidla zn. Peugeot, ktoré nechal svojmu synovi, no potvrdil, že toto vozidlo jeho syn E. ako oprávnený užíval. Dodal zároveň, že toto vozidlo jeho syn požičal obžalovanému v súvislosti s vybavovaním pohrebu a že mu zároveň tento syn povedal, že auto mu vrátené nebolo a tak išiel na políciu, kde bol upovedomený, že auto bolo nájdené v Poprade a bolo vrátené v nepoškodenom stave. Niet dôvodu pochybovať, že by svedok E. F. svojmu otcovi nehovoril pravdu. Nakoniec aj obžalovaný potvrdzoval, že auto mal požičané v súvislosti s vybavovaním pohrebu svojho otca.

Aj keď svedkyňa G. B., ako matka obžalovaného, tvrdila, že jej E. F. vrel, že síce podal trestné oznámenie na jej syna, no už všetko zrušil a že trestné oznámenie podal z dôvodu, že na neho tlačili policajti s tým, že ak trestné oznámenie nepodá, bude sa to považovať za pomoc pri úteku jej syna, tak jej výpovedi ani odvolací súd neuveril, pretože svedok E. F. jednak svoje trestné oznámenie nestiahol a jednak aj pri konfrontácii s touto svedkyňou poprel, že by trestné oznámenie podal pod nátlakom polície. Naopak, uvádzal, že trestné oznámenie podal, aby sa auto začalo hľadať a ani zo žiadnej jeho zápisnice o výpovedi nevyplynuli najmenej indície o nejakom tlaku zo strany polície. Aj vzhľadom na tieto dôkazy, ktoré oponujú výpovedi svedkyne, odvolací súd uveril usvedčujúcej výpovedi svedka E. F. o účele dočasného odovzdania vozidla obžalovanému a o dohode na konkrétnom termíne jeho vrátenia. Nakoniec, aj skutočnosť, že obžalovaný vôbec nepoužil vozidlo na nejaké úkony v súvislosti s pohrebom otca, ktorého, ako bolo v inom súdom trestnom konaní preukázané, úkladne usmrtil, ale vozidlo opustil a zdržiaval sa viacero dní na odlišnom mieste mimo svojho bydliska bez toho, aby E. F. ako oprávnenému držiteľovi vozidla, či evidovanému majiteľovi vozidla miesto jeho odstavenia oznámil, aby vozidlo hoci aj takto vrátil.

Z vykonaného dokazovania vyplynul len jeden, dôkazmi odôvodnený záver, a to že práve a len obžalovaný A. B. spáchal predmetný prokurátorom žalovaný skutok a úmyselne svojím konaním spáchal prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona.

Účel trestu vyplýva z § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný spáchal prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona, ktorý, aj s ohľadom na trestnú sadzbu, je neporovnateľne menej závažným trestným činom, ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za ktorý bol odvolateľovi právoplatne uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 14T/2/2021 zo dňa 03.03.2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/5/2022 zo dňa 21.06.2022 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ktorý aktuálne už aj vykonáva.

Ukladanie miernejšieho trestu by, vzhľadom na situáciu súhrnného trestania, nebolo zákonné. Pri uložení súhrnného trestu by totiž trest musel byť prísnejší, než trest uložený v takej výmere, pričom v predmetnom prípade odvolací súd nekonal na odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného, ale výlučne na podnet odvolania obžalovaného, čo už samo osebe vylučuje zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného.

Takto, aplikujúc zásadu zdržanlivosti pri zachovaní účelu trestu, sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona. Aj odvolací súd pokladá trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 14T/2/2021 zo dňa 03.03.2022 v spojení

s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/5/2022 zo dňa 21.06.2022 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Je potom výrazom zákonnej povinnosti súdu v spojení so záujmom na dosiahnutí účelu trestu najmä v podobe individuálne a generálnej prevencie, nezasahovať do výroku o treste.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Prešove odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.